

www.superfamilie.nl

Nassfeldpass Gartnerkofel

**Berghof - Watschinger alm - Kühwegertörl - Gartnerkofel -
Garnitzentörl - Watschinger alm - Berghof**

5 uur, 7 Km en 665 hoogtemeters

De hoogste berg in de omgeving van Nassfeld is de Gartnerkofel (2195m), zodat je zeker kunt zijn van een geweldig uitzicht. De route naar de top is zo uitgezocht dat je enerzijds steeds deze *Kopf* in zicht hebt, maar tevens tijdens het klimmen een steeds mooier uitzicht op de Nassfeldpass krijgt. Later krijg je ook nog een verrassend kijkje op de Garnitzenalm.

We starten met een asfaltweg die overgaat in een skihelling. Omhoog gaat het veelal over een mooie *Alm* waar je zeker *Mürmeltiere* tegenkomt! (grote bergmarmotten). Naar de top rest dan nog een smal bergpad. Deze is vrij pittig, maar bij mooi weer en met goed schoeisel prima te doen. Op de terugweg wacht nog een leuk stukje afdaling over een grintpiste en weer een heerlijke *Alm*.

Vanaf de rotonde in het centrum van Hermagor moet je in westelijke richting rijden, richting Kötschach, Nassfeld. 5Km buiten Hermagor wordt de afslag naar de Nassfeldpass aangegeven. Deze is tolvrij. De weg is breed en goed berijdbaar. Nassfeld is een skigebied en je komt onderweg omhoog dan ook verschillende nieuwe "skihotels" tegen.

Bijna boven op de pas zien we links de Gartnerkofel al liggen met daaronder op de *Alm* een *Gasthof* en een hotel. Op de grens met Italië, tegenover het Berghof hotel, is rechts een ruime parkeerplaats bij een mooi meertje op 1530m hoogte. Dit is het startpunt van veel wandelroutes.

Het asfaltweggetje tegenover de parkeerplaats langs de fraaie kapel inrijden tot Gasthof Watschinger Alm kan ook, om de klim te bekorten. Maar de parkeerplaats boven is vaak al vol. In dat geval zul je het stuk asfalt toch moeten lopen.

Het asfalt gaat geleidelijk aan omhoog en is niet meer dan 1km lang. Dat is dus best te doen. Aan het eind van de weg komen we bij twee *Gasthöfen*, waarvan de laatste de Watschinger Almhütte is. Links van de *Hütte* een mooi gebouwde stal met daarachter een kleine vijver.

Rechts langs de *Hütte* lopend vinden we aan de achterkant een pad met de bekende rood/wit markeringen. De route naar de Gartnerkofel staat duidelijk aangegeven.

Het stenige pad is eenvoudig te volgen tot we verderop op een grote alpenweide lijken uit te komen. Het pad gaat echter daarvoor rechtsaf het bos in. Doorlopen tot aan de weide kan ook, maar in 2007 zouden we dan onder schrikdraad door moeten kruipen, wat er in 2004 nog niet was.

We volgen dan ook de uitgezette route het bos in. Het pad wordt er smaller en het is soms flink klauteren geblazen. Zodra het bos weer wijkt, komen we op de uitgestrekte *Alm*, waar het pad verder loopt richting een *Sattel* tussen de Kühweger Köpfl en de Gartnerkofel. Aan de voet van de berg aangekomen is er een wegsplitsing. Linksaf naar de Kühweger top en Kühweger alm,

alsook een route naar de Gartnerkofel via de linker zijde.

De laatste is alleen geschikt voor ervaren bergbeklimmers. Deze route naar de top is NIET gezekerd!!! De toeristische wandelaar kiest hier dan ook voor rechtsaf. Het rotsige pad loopt boven de alpenweide langs.

In de weide zijn duidelijk veel holen waarneembaar. Met een beetje geluk en geduld zijn ze niet te missen; Dit is "Mürmeltiergebied". De dieren krijsen dat het een lieve lust is als waarschuwing voor de andere marmotten, bij alle passanten.

Tip voor de fotografen onder ons: Neem een goede telelens mee. De dieren laten je niet dichtbij. Ik heb verschillende foto's van rotsen en holen, waarop elke marmot ontbreekt.

Er is een grote kans dat deze dieren ook in jou een gevaar zien en dat ze half uit het hol komen om met veel lawaai de anderen te waarschuwen. Nooit verwacht dat ze zo veel lawaai konden produceren! De schrijver van dit stuk liep in 2004 vlak langs het hol van een marmot die in paniek begon te krijsen. Volgens de dames in mijn gezelschap ben ik van schrik ongeveer 2 meter de lucht ingesprongen (ze overdrijven.... toch?). Ik krijg nu tijdens elke toer te horen: "PAPA PAS OP!!!..... EEN MÜRMELTIER!!! Leuk hoor."

Vanaf hier is het uitzicht op de Nassfeldpass geweldig mooi. Aan de overkant lijken de Rosskofel, met daaronder de blauwe meertjes rond de Madritschen, een zeer geschikt plaatje voor een ansichtkaart.

We volgen het pad tot aan de skilift (ja, je kunt je ook tot hier naar boven laten vervoeren). Wij houden hier een pauze en genieten van het uitzicht voor we de aanval op de top inzetten.

Een bord geeft aan dat we hier linksaf moeten naar de Kopf, met een aangegeven tijd van 1/2 uur tot boven. Reken hier echter op minimaal drie kwartier voor alleen de heenweg naar de top

en reserveer ruim de tijd om, eenmaal boven aangekomen, er ook rustig van te kunnen genieten.

- 1- Het wordt steil
- 2- Een pad deels bestaand uit slecht beloopbaar grind
- 3- Je wilt van het fraaie uitzicht genieten
- 4- Misschien is de conditie niet als van een ervaren bergbeklimmer

Kortom: 1/2 uur is wel heel optimistisch.

Het bergpad wordt hier steeds maar steiler. Rotsen, afgewisseld met veel losse stenen en verder naar boven tussen prachtige rotsformaties door. Na een laatste steil gedeelte komen we aan op een *Sattel* tussen de rotsformaties waar we met een stevige wind te maken krijgen. Het gaat nu linksaf omhoog naar de uiteindelijke top op 2195m. Ook dit deel is een pittige klim, vooral over losse stenen tot aan het topkruis.

De Gartnerkofel top is overweldigend mooi. Het uitzicht naar alle kanten is enorm, zeker bij helder weer. Het is een toeristisch hoogtepunt in de omgeving en daarmee wel druk bezocht. Het is wat dringen op de kleine top om een foto bij het kruis te kunnen maken. Bij ons nam de wind ook sterk toe zodat we weer een klein stukje zijn afgedaald om er vlakbij, op de naastgelegen top, een plekje in

de luwte te zoeken. We vonden er een mooi stukje gras, beschermd voor de wind door een rotsrichel. Een perfect plekje om even uit te rusten en de omgeving in ons op te nemen.

Het eerste deel terug is nu heel eenvoudig..... hetzelfde pad weer omlaag tot aan de skilift. Door de losse stenen gaat het omlaag niet veel sneller dan omhoog. De wind is hier zo in kracht toegenomen dat Sabina haar pet weg ziet vliegen. Toevallig was ik net bezig met een korte video opname waarop dit ook is vastgelegd.

Ter hoogte van de skilift gaan we nu een klein stukje linksaf tot we boven een brede, steile grindhelling staan. In de winter een skihelling.

Deze dalen we af en houden beneden weer links aan tot we weer op een *Sattel* aankomen bij een brede sintelweg, de Garnitzentörl.

Links een mooi uitzicht omlaag op de Garnitzenalm, rechts een groene alpenweide die we willen afdalen tot de Watschinger alm.

Het is ook mogelijk de daar zichtbare brede sintelweg af te lopen tot aan de parkeerplaats, wij willen echter langs de Watschinger alm om daar nog te kunnen zitten nagenieten.

Via een veehekje komen we op de *Alm* en dalen stevig af via het duidelijk zichtbare pad. Door bijna beneden het pad naar rechts te blijven volgen, komen we bij de fraaie *Almhütte*. Op de menukaart staan nagenoeg uitsluitend eigengemaakte producten. Wij kiezen voor de *Jauzenplatte mit Käse und Würst* van de eigen boerderij. Heerlijk! De kinderen nemen daarbij nog zelfgemaakte appelsap.

Daarna rest alleen nog de afdaling over de asfaltweg terug tot aan de auto, weer het ritje omlaag in het dal naar de camping en een heerlijke vakantiedag loopt ten einde. De Gartnerkofel zal ons nog lang bijblijven.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |